

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3
За стране земље на годину	9

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК
28 јануара 1903 год.

Председавао заступник председника београдске општине кмет г. Владимир Лацковић. Од одборника били: г. г. Јован Смедеревац, Милош Валожић, Коста д-р Ризнић, Димитрије Наумовић, Дамњан Стојковић, М. Штрбић, К. Теодосијевић, Мих. М. Ђорђевић, Љуба Дојчиновић, Петар Новаковић, Р. Драговић, В. С. Живковић, Борђе Н. Петровић, Д. Тадић, Ј. Константиновић, Никола И. Димитријевић, Т. Цинцар-Јанковић, Милош Милековић, Св. Јанковић, Милан Димић, Лазар М. Матић, Уро и Благојевић.

Деловођ, Мих. М. Марјановић

I

Прочитан је записник одлука седнице држане двадесет првог јануара тек. године и примљен без измена.

II

Заступник председника општине извештава одбор, да ће Њихова Величанства Краљ и Краљица сутра у 9^{1/2} часова пре подне отпутовати у манастир Крушедол ради присуствовања двогодишњем помену блаженоупокојеном Краљу Милану. Моли одбор, да у то време дође на жељезничку станицу ради испраћаја Њихових Величанстава.

Сем тога извештава одбор да ће 19 ов. мес. бити двогодишњи помен блаженоупокојеном Краљу Милану у 11 часова пре подне у Саборној Цркви. Моли одбор, да овоме помену присуствује.

По саслушању тога, — одбор је примио к знању ова саопштења заступника председника општине.

III

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић примећује, да су неки врло важни предмети, којима се имају да расправе опште ствари на дневном реду стављени иза мање важних предмета којима се имају да расправе ствари које се тичу приватних лица. Тражи да се у будуће дневни ред саставља тако, да важнији предмети буду напред стављени, па мање важни предмети за њима.

Заступник председника општине изјављује да је дневни ред у последње време састављан по реду како су предмети стизали изузев хитних предмета. Не дели мишљење одборника г. Цинцар-Јанковића да се предметима може ценити хитност и важност према томе какве су природе опште или приватне, јер и приватно лице је исто тако у праву да му се ствар оконча, као год што и предмети којима се расправљају опште ствари траже брзо решење.

Најзад сазваће неколико седница једну за другом ради решења свију предмета, који се на дневном реду налазе.

Одбор је примио к знању ове изјаве.

IV

По прочитању акта одељака Управе града Београда АБр. 719, 720, 759, 760, 851, 852, 850,

854, 871, 879, 830, и последног судије за варош Београд АБр. 831, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су доброг владања и доброг имовног стања: Михаил Николић, кафеџија, Манојло Торбица, спедитер; да су му непознати: Ана Андрејевић, удова, Славка — Славна, удата за Станка Н. раденика, Василије Митровић, цинкограф, Нићифор Максимовић, бив. трговац, Нанчика Сивалић, удова, Миша Лупуровић, фијакерист, Глиша Лилић, коцкар, Љубомир Томић, бив. чиновник, Јаков Барарон, трговац; да је доброг владања и сиротног имовног стања: Петар Суша, корманаш.

V

По прочитању акта протопрезвитера града Београда АБр. 673, — одбор је решио:

Да тугори саборне цркве за 1903 и 1904 годину буду и то: главни г. Коста Николић, трговац, а спомоћни: г. г. Тоша Предић, Јован Маричић, Милан Ђирковић, Милић Брадић и Миша Полићевић, трговци.

VI

По прочитању молби: Сергија Димитријевића, каф. АБр. 119111/901, Танасија Лазића, опанчара АБр. 343, Симе Р. Миљковића, бакалина АБр. 505, Трајка Стојковића, кафеџије АБр. 657 и Сретена Ристића, кафеџије АБр. 915, којима, са разлога у истима изнесених, моле, да се ослободе дужности присутника, као и по прочитању акта кв. палилушког АБр. 11669/902, кв. савамалског АБр. 575 и кв. врачарског АБр. 721, — одбор је решио:

Да присутници при ислеђивању кривичних дела у 1903 годину буду и то:

За кв. палилушки: Веља Микић, обућар и Тимотије Ђ. Танасковић, бакалин, на место раније изабратих Сергија Димитријевића, каф. и Стевана Мићовића, бакалина.

За кв. савамалски: Ванђел Каранфиловић, каф., Новица Милићевић, каф. на место раније изабратих Милана Пјевчевића, бив. комисионера и Сретена Ристића, кафеџије.

За кв. врачарски: Милорад Јанковић, бив. бакалин, Никола Гутеша, приватнијер, Спира Трајковић, каф. и Владимир Ристић, бакалин, на место раније изабратих: Димитрије Здравковића, бакалина Трајка Стојковића, кафеџије, Танасије Лазића, опанчара и Симе Р. Миљковића, бакалина.

VII

По прочитању извешћа шефова: општ. инжињерског и архитектонског одељења АБр. 791

о стању општ. зграде зване „еснафска кафана“, — одбор је решио:

Да се ова општинска зграда поруши.

Да се држи лицитација за уступање у својану материјала од исте зграде добивенога стим да онај коме се материјал буде уступио зграду сам поруши. Лицитација да важи кад је општ. одбор одобри.

VIII

Заступник председника општине извештава одбор, да га је г. Никола И. Стаменковић, проф. Вел. школе, известио, да не може да се прими за члана комисије за преглед новијих радова и рачуна Управе водовода, јер му стање здравља и редовни послови за сала то не допуштају.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић изјављује да је незгодно оставити ову ствар неизвиђену, тим пре што је приликом избора исте комисије навођено, како је Управа водовода набавила неке несавремене пумпе и како су рачуни исте неисправни. То је оптужба на Управника водовода и она не сме остати неизвиђена, јер ако стоји онако како је навођено, онда је Управник водовода крив, а ако стоји обратно онда је прав и он треба да зна на чему је ствар.

С тога предлаже, да се на место г. Стаменковића избере друго лице у комисију за извиђај ове ствари.

Одборник г. Јован Смедеревац изјављује да су пумпе о којима је реч набављене према мишљењу једне стручне комисије, сем тога да Управа водовода не врши никакве набавке нити води о томе рачуна и да би према томе било излишно то сада извиђати комисијски тим пре што је непримањем г. Стаменковића у ову комисију иста постала нестручном, јер члан исте г. Илић и ако је добар жељезнички машински инжињер не може бити компетентан и за машине водовода.

Одборник г. Коста Ризнић изјављује да је од дана избора ове комисије прошло доста времена а тај посао ни до данас није извршен и ако се је желело да се то одмах изврши. Налази да се од тога не може никако одступити и предлаже, да се на место г. Стаменковића избере друго лице, пошто се он тога не може да прими. Налази да је г. Илић компетентан пошто је и сам дуже време вршио дужност Управника општ. водовода.

Заступник председника општине изјављује да се ова комисија није могла састати с тога што су чланови исте били на путу. Кад су се с пута вратили г. Стаменковић је јавио да не може да се прими и с тога је предмет сада изнет одбору понова на решење.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да се умоли г. Јован Станковић, виши инжињер жељезничке дирекције, да уђе за члана комисије за преглед нови-

дих радова и рачуна Управе водовода на место г. Николе Стаменковића, проф. Вел. школе, који се овога посла због стања здравља и редовних послова није могао примити.

Да се ова комисија умоли да овај посао што скорије изврши.

IX

Заступник председника општине извештава одбор, да општина има да исплати за имања која се експропришу за подизање зграда за основне школе код Саборне цркве и за савски крај и то: маси пок. Боже Теловића за 4035,03 квадратних метара земљишта са свима зградама према решењу општ. одбора од 3 маја 1902 Абр. 4803 по двадесет и један динар од квадратног метра, свега 84735,63 динара; Бранибору Димићу, поштару, за 275,51 кв. метар земљишта по 55 динара од квадратног метра 15153,05 динара и 109,34 кв. метра зграда по 20 дин. од квадратног метра 2186,80 динара, свега 17389,84 динара; и Михаилу Никетићу, оvd чиновнику, за 392,59 кв. метра по 42 динара од кв. метра 16488,78 динара и 195,72 кв. метра зграда по 15 динара од квадратног метра 2935,80 динара, свега 19424,58 динара. Ова се земљишта и зграде експропришу за подизање зграде за основну школу код саборне цркве.

Како је буџетом за 1902 годину у којој се овај издатак има расходовати предвиђен издатак у 150000 динара на ануитет зајма за подизање школских зграда и како на терет тога кредита није чињен никакав издатак, то предаје да се исплата ових имања изврши из тога кредита.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да се сума у сто двадесет и једну хиљаду пет стотина динара и шесет парадинарских, колико се има исплатити за земљишта и зграде масе пок. Боже Теловића, Бранибора Димића и Мијаила Никетића, која се експропришу за подизање зграда за основне школе код саборне цркве и за савски крај исплате на

терет партије број 56 расхода буџета IV за 1902 годину, на ануитет зајма за подизање школских зграда.

X

Заступник председника општине извештава одбор, да општинским буџетом за 1903 годину није предвиђен издатак на исплату неизмирених издатака по буџету за раније године као што је предвиђено тач. 1. чл. 128. зак. о општинама с тога што је буџет прављен у трећој четвртини прошле године, када се није знало: хоће ли и у коликој суми бити таквих издатака.

Међу тим у овој години има да се исплате неизмирени рачуни из раније године за сва општинска одељења у суми око 85000 динара. С тога предлаже одбору, да изволе одобрити општинском суду да може у овој години утрошити суму од 85000 динара на исплату неизмирених рачуна за прошлу годину.

По саслушању тога и потребног обавештавања, а пошто у општ. буџет за 1903 годину, није унесен никакав издатак на исплату неизмирених рачуна из прошле године, — одбор је решио:

Одобрава се општинском суду изнимно да може у овој години по добивеном за то надлежном одобрењу утрошити суму од осамдесет и пет хиљада динара на исплату неизмирених рачуна за ранију год.

Издатак овај да се учини у шесет хиљада динара на терет готовине општинске трошарине а у двадесет и пет хиљада динара на терет општинске готовине.

Да општински суд у будуће не чини никакве набавке нити извршује никакав посао, па ни у изнимним приликама ако за то нема довољно по буџету одобреног кредита или док му општ. одбор за то не одобри потребан кредит.

Да се шефовима одељења препоручи да у будуће буду штедљивији и да чине предлоге за набавку оних потреба и извршење оних послова који су најнужнији и које захтева фактичка потреба и да воде строга рачуна о одобреним буџетским кре-

дитима тако да они буду не само довољни већ да се на истима и уштеде покажу. Да се шефови одељења којих се овај издатак тиче укоре што нису водили рачуна о буџетским кредитима, већ су својим предлозима навели на прекорачење истих и на тај начин изазвали ово изнимно одобрење кредита ван буџета.

XI

Одборник Ђорђе Пешировић, изјављује, да му је достављено, да је машиниста на белим водама од платна које је куповано за потребе машина на Белим водама шио гаће и продавао службеницима код машинске инсталације. Тражи да се то извиди и даље надлежно поступи.

Заступник председника општине изјављује да ће по овој представци одборника г. Петровића учинити извиђај и даље надлежно поступити.

Одбор је примио к знању ове изјаве.

XII

Одборник Коста Др. Ризнић пита председништво шта је учињено за подизање зграде за основну школу код Саборне цркве и за чим та ствар стоји.

Заступник председника општине изјављује, да су планови за исту зграду већ израђени и да ће се предмет изнети одбору на решење чим планови буду надлежно одобрени.

Одбор је примио к знању ове изјаве.

РЕДОВНИ САСТАНАК

3. фебруара 1903 год.

Председавао заступник председника београдске општине кмет г. Влад. Лацковић. Од одборника били г. г. Јован Смедеревач, Др. М. Радовановић, Тома Цинцар-Јанковић, М. Миленковић, А. Н. Кремановић, Богоје Јовановић, М. М. Борђевић, С. Авријел, Љуба Дојчиновић, Милан Дамић, Милош Валожић, А. Ј. Аксентијевић, Урош Благојевић, Петар Новаковић, М. Штрбић, Никола И. Димитријевић, Ђорђе Н. Петровић, К. Тодосијевић, Р. Драговић, Адоле Шток и Лазар М. Матић.

Деловођ, Мих. М. Марјановић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане 28. јануара тек. год.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић изјављује да је, кад је у прошлој седници чинио при-

ПОДЛИСТАК

ЖИВОТ И ВЛАДАВИНА
СТЕВАНА ДЕЧАНСКОГА

НАПИСАО

МИЛОШ Л. ЗЕЧЕВИЋ

(10)

Помишљало се, у неколико и с разлогом, да је једино Симонида узрок томе што краљ Милутин шаље своју војску да, далеко од својих домова, гине за рачун њена оца и њене отаџбине. Стога се јачачно после замишљало да се Стеван и Властела нису побунили против Милутина него управо против Симониде, те им се ова хтела грозно светити. Тако је мишљење долазило од народне неповерљивости према туђинима у оно доба о чему нам народна традиција даје довољно доказа. Док је у време Миха Мадиија тако могао мислити само један део народа, онај део који је био даље од двора и даље од домашаја византиске културе, — народ у Зети и у осталом приморју, дотле је у доба Цамблаково, у доба — како вели с правом Новаковић — малодушности, неслоге, борбе и зле слутње,¹ када се свему

томе тражио разлог не у сопственим погрешкама већ у нечијим туђим злим мерама, овако је мишљење најбоље задовољавало народну машту и његова осећања. Онда га је прихватио цео народ, а Цамблак му је дао најдраматичнији израз. Па сме ли се историк ослонити на податке који су на овај начин постали? Свакојако не. И отуда је јасно да прича о мржњи Симонидиној на Стевана у појединостима више личи на басну него ли на истински догађај, те је стога неоправдано таку причу употребљавати као пресудан доказ у овој прилици. Из свега је овога лако увидети да Стеванов повратак у Србију није, или бар није морао, зависити од Симониде; што се ње лично тиче, он се могао вратити кад је хтео, јер она не имађаше породе, за чију би се будућност имала бринути, те да би јој Стеван могао бити на путу.¹

¹ Има један догађај из живота Симонидина, о коме прича Нићифор Григора, на основу кога би се могло мислити, поред свега што је горе речено, да је од Симониде дошта у многоме зависно повратак Стеванов у Србију. Григора прича да се Симонида, која је 1317 године ишла у Дрину на погреб својој матери, није хтела вратити краљу Милутину у Србију него су је на то морали силом натерати (Gregoras, Byzantina historia, p. lib. VIII, cap. 1. p. 287—288). Могло би се на основу овога претпоставити да се Симонида није хтела у Србију вратити зато што се Стеван, њен противник — како неки мисле, био вратио у Србију. Али онда чиме би се могле објаснити онаке искрене и пријатељске везе између ње и Драгутина који је први нанео штете њеним насновама на српском двору?

Дакле пошто Симонидине везе са Стеваном не могу у овој прилици да послуже ни као какав доказ, онда се морају узети у обзир други подаци и тражити нови. Ако би се потпуно примило казивање Станислављево и Цамблаково да је Стеван био у Цариграду седам година, онда би његов повратак морао пасти у ток 1321 године, дакле исте године кад је умро краљ Милутин. Али томе би се противило казивање у родослову да је Стеван после повратка из Цариграда у Будимљу живео *дуго*, па је тек краљ Милутин умро.¹ Истина то што се у родослову одређује са „дуга времена“ или „мало времена“ пре или после нечега, није тако одређено као што би се могло мислити, али ипак оно мора имати неке, бар приближне, вредности. Није писац Стеванове биографије у родослову могао никако казати да је Стеван у Будимљу живео „на мнозџ“ па краљ Милутин умро, ако је он тамо живео мање од године дана.

Ако би се пак узело да су Станислав и Цамблак претерали кад су казали да се Стеван вратио из Цариграда у Србију седам година након одласка тамо, онда је питање од кога су времена они начинили време од седам година? Да ли би се смело

¹ „Въ таковомъ бо отълучении живоуштоу њемоу на мнозџ, прииде врѣме родителю његоу благочестивомоу краљу прѣставльшоу се...“ Дан., Животи, стр. 170.

¹ Новаковић, Народне традиције и критична историја. „Отаџбина“ књ. V, 1880, стр. 222.

медбе на састављање дневног реда, узео за пример утврђење програма општинских радова, који је требао бити утврђен још у прошлој години, да би се радови у овој години могли извршити, јер би иначе иста тачка дневног рада била такође одлагана као што је и раније одлагана, теби се са утврђивањем општинских радова још и више одоцнило.

Дакле у главноме тражио је, да се предмети од опште важности, који се на дневном реду повлаче од неколико месеци првенствено реше а није тим хтео да међу предметима који редовно долазе на дневни ред прави велику разлику у важности између оних којима се расправљају опште ствари и оних којима се расправљају ствари приватне природе.

По саслушању тога, — одбор је усвојио прочитани записник са овом напоменом одборника г. Цинцар-Јанковића.

II

Одборник г. Јован Смедеревач наводи, да је свима познато, да је поштанско-телеграфско одељење Мин. грађевина без одобрења општине поставило своје телефонске каблове по варошким улицама.

Сада је сва кадрма куда су каблови постављени пропала. Пита председништво ко ће да плати оправку те кадрме.

Заступник председника општине изјавио је, да је поштанско-телеграфско одељење овај посао извршило без одобрења општине, и да је општ. суду, кад је овај учинио протест против овога одговорено, да оно по закону има права да то чини без одобрења општине.

Одборник г. Јован Смедеревач изјављује, да и ако поштан. телегр. одељење има права да подиже своје каблове кроз варошке улице ипак је исто дужно да кадрму доведе у првобитно стање и ако се иста услед тога поквари да је поправи; с тога предлаже да се по овој ствари учини представка г. министру грађевина и исти упита: ко ће да плати оправку кадрме која је услед постављања телеф. каблова покварена па да се добивени одговор саопшти општ. одбору. Одбор је решио:

рећи да су они од три године начинили време од седам година? Истина седам је библиски број, и зато омиљен старим калуђерима, али да ли су га они толико волели да су место три, четири или пет радо говорили седам? Ако би то било, онда зашто онај који је писао Данилову биографију, а који је такође несумњиво био калуђер, не рече да је од постанка Никодимова српским архијепископом до смрти краља Милутина протекло седам година него четири и нешто више?¹ Стога је сасвим оправдано узети да се Стеван у Цариграду није бавио мање од пет година, те би према томе његов повратак у Србију падао најраније у 1319 годину, и никако пре. Да је ово мишљење оправдано, могу потврдити и још неки — у осталом познати али само на други начин протумачени подаци.

У родослову се јасно каже да се Стеван вратио у Србију у време кад је Никодим био српски архијепископ а Данило боравио у Хиландару². Ако би се

¹ Дан., Животи, стр. 155.

² Може ми се замерити што ћу ја даље узимати да је Данило, кад је у Хиландару добио писмо од Стевана, у коме га моли за посредовање између њега и оца (о чему мало доцније), био игуман тога манастира, кад се то нигде изречно не каже. Шта више из речи „тогда њему (т. ј. Данило) соупштоу въ Светѣи Гори въ домоу прѣсветѣе богородице, мѣсто рекомо Хиландаръ, живоупштоу њему въ особѣи прѣбывании и иночѣства ради“ могло би се извести да је Данило повучен жи-

Да се усвоји овај предлог одборника г. Смедеревца.

III

Одборник г. Раденко Драговић налази да је потребно да се одборске секције на крају месеца позивају у конференцију ради излагања и претреса онога што су својим радом констатовале.

Заступник председника општине усваја ово гледиште одборника г. Драговића и изјављује да ће сазвати одборске секције у конференцију у идућу недељу.

Одбор је примио к знању ове изјаве одборника г. Драговића и заступника председника општине.

IV

По прочитању акта иследног судије првост. суда за вар. Београд АБр. 908, одељака Управе града Београда АБр. 953, 980, 998, 999, 1060, 1110, 1123, 1124, Управе града Београда АБр. 997 и 1142, и начелства окр. ужичког АБр. 1119, којима траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су доброг владања и доброг имовног стања: Петар Рад. Николић, управник беогр. казн. завода, Димитрије Миленковић, свештеник, Станоје Обрадовић, трговац; да су му непознати: Јоца Баљић, берб. калфа, Новак Илић, носач, Ђорђе Мићић, бив. чувар осуђеника, Петар Андријевић, продавац новина, Никола Стојановић, бив. колар, Благоје Р. Бешевић, бив. бозација, Светозар Гавриловић, штампар, Јоца Белитарковић, скитница, Илија Продановић, Коста Христић, кесароши и Бојана Христић; да су доброг владања и сиротног имовног стања: Милутин Тодоровић, Васа Андрић, бив. општ. служитељ, и да су доброг владања и средњег имовног стања: Милош Костић, благајник добротворне чинов. задруге и Вујин Н. Поповић, трговац.

V

По прочитању акта Управе града Београда АБр. 1120 и 1121, по молбама Стевана Ајзеле,

пак узело да је Никодим доиста постао архијепископом 1317 године, а тада, као што се обично узима,¹ Данило постао владиком хумским, онда би оно што се у родослову прича о Стеванову повратку било погрешно, јер је сасвим поуздано да Данило, пошто је постао хумским јепископом нити је био нити је могао бити хиландарским игуманом. Ако би се дакле узело да је Данило постао хумским јепископом онда, када и Никодим архијепископом српским, онда би се Стеван морао вратити у Србију пре Спасова дана 1317 године; а то је немогуће стога што Никодим пре тога дана није био архијепископ, како се он том приликом у родослову спомиње. Кад је краљ Милутин за време сукоба са Драгутином (1313 године), позвао

вео, само ако не би било да је ово једна од оних многих општих фраза у родослову којима се само хоће да увећа Данилова побожност. Сем тога у причању о посланству светогорских калуђера краљу Милутину, који су ишли да га моле да врати Стевана, вели се: „И молитвоу пријемше отъ игоумена и отъ сего прѣосвештѣна аго.“ Ове би речи најјасније показивале да Данило није тада било хиландарским игуманом, само кад би се знало да се овде говори о игуману хиландарском а не о игуману светогорском, који је без сумње био глава збору светогорских калуђера који су се тада на позив Данилов скупили: Ја, поред свега овога, узимам да је Данило био тада игуман у Хиландару, стога што сматрам да је сасвим природно да је Данило заменио Никодима у чину хиландарског игумана, кад је овај постао архијепископ.

¹ Вуловић, Белешке о архијепископу Никодиму. „Глас“ Срп. Краљ. Академије, књ. XVII. Руварац пише да је Никодим постао архијепископом 1318 год., али не каже на основу чега тако мисли. В. нап. на стр.

молера и Сретена Поповића, црквењака, којима траже и то: први да се прими за српског поданика а други да му се изда заштитно уверење; — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима може по молбама учинити, ако томе не стоје на путу друге какве законске сметње.

VI

Заступник председника општине износи одбору на мишљење молбу Милутина Тадића, адв., браниоца масе пок. Милана Пјевчевића, којом тражи уверење о породичном односу пок. Пјевчевића.

По прочитању те молбе СТБр. 429, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцу може дати тражено уверење о породичном односу.

VII

По прочитању извештаја економног одељења АБр. 1199, 1130, 1131 и 1132, о држаним лицитацијама: за штампање 1000 комада бланкета „извештаја о пријему новца“ за благајницу; 3000 ком. бланкета за кланично одељење; 1000 ком. бланкета „извештаја за водовод“; 500 бланкета „регрутни листови“ и 5000 ком. позива за војно одељење, — одбор је решио:

Да се под прописаним погодбама уступи и то:

Штампање 1000 ком. бланкета „извештаја о пријему новца“ за благајницу Страшмиру Гемовићу, овд. штампару, за цену од дванајест динара и педесет пара динарских.

Штампање 3000 комада бланкета за кланично одељење Страшмиру Гемовићу, овд. штампару, за цену од тридесет и два динара и педесет пара динара.

Штампање 1000 комада бланкета „извештаја за водовод“ Страшмиру Гемовићу, овд. штампару, за цену од двадесет динара и

Штампање 500 бланкета регрутних листова и 5000 комада позива за војно одељење Страшмиру Гемовићу, овд. штампару, за цену од двадесет и шест динара.

Данила у Србију и предао му све своје благо на чување и манастир Бањску на управу, на његовом је месту хиландарским игуманом остао ученик његов Никодим.¹ У родослову се, даље, прича да се Данило оставивши јепископство у Бањској, вратио у Св. Гору, а Милутин владичанство Бањско претворио у игуманију. Након овога долази причање како је Данило хтео да иде у Јерусалим да се поклони гробу Христову, али је напустио ту своју мисао на молбу Милутинову, па тек након свега тога прича се о постанку Никодимову српским архијепископом. Према реду како се у родослову прича, догађаји би се овако морали вретати: на позив Милутинов, Данило је 1313 дошао у Србију, па се после — пошто је легла завада између краља Драгутина и краља Милутина — вратио опет у Свету Гору, из које се врати у Србију 1317 године и постане хумским владиком кад и Никодим српским архијепископом. Дакле, ако је Данило икад био хиландарски игуман могао је то бити само пре 1317 године, а никако после, те би и према томе Стеванов повратак морао

¹ „Въ његоже мѣсто поставленъ бысть въ Хиландарѣ прѣподобный игоумень Никодимъ, бывши прѣжде оученикъ сего блаженнаго.“ Дан., Животи краљева, стр. 357., Ово се истина прича после пошто се казало како је Данило оставио старешинство у Хиландару и повукао се у Карејску ћелију, али ако се има на уму да је Милутин позвао Данила из те ћелије, онда је природно да је Никодим и даље остао хиландарским игуманом.

новој од Вишњићеве до Дубровачке и Катићеве и то: у Страхинића Бана и улицама за њом побројаним ако сопственици имања у истим улицама даду изјаве да неће од општине да траже накнаду штете ако се иста њиховим имањима у тим улицама постојећем нивелацијом истих улица евентуално нанесе.

Да се изради тротоар од коцака код великих степеница и тротоар поред фабрике монопол дувана и у Макензијевој улици од Славије до имања пок Мих. Богићевића, и то у овој улици шири, а макадам у Београдској улици поред Тркалишта и на марвеном тргу, и пешачке стазе у Краља Александра улици од Београдске до Ђерма.

III

Да се подигну нове зграде: трошаринска зграда на станици, пијачна зграда на житном тргу и зградице за чуваре друмова.

IV

Да се израде канали у Ломиној улици ако сопственици имања пристану да плате вредност канала и Космајској улици и на Косанчићевом венцу према раније постојећем решењу општинског одбора и најзад да се изради пројекат за регулисање Кнез Михајловог венца и Савске улице. Да општински суд даље уради по закону шта се има урадити за извршење овога решења.

XIV

Заступник председника општине извештава одбор, да је на дневном реду предлог грађев. одељења за калдрмисање Охридске улице, који стоји у вези са програмом општ. радова за ову годину.

Одборник г. Ђорђе Пешировић изјављује, да ову улицу није потребно калдрмисати, пошто у истој има само неколико кућа.

У житију Стеванову од Цамблака прича се да је цар Андроник био послао посланике своје зету краљу Милутину, од кога је тражио помоћи против Турака који беху навалили на Византију. У томе посланству — вели Цамблук — био је и игуман манастира у коме је Стеван боравио док је био у Цариграду. Кад су посланици дошли у Србију, Милутин им да све што је тражио цар Андроник, и још им учини многе почести и обдари многим даровима. Затим дозове насамо игумана и стаде га питати о својем сину Стевану. Игуман му — како вели Цамблук — рече: „Питаш ли ме за новог мученика Јова? О, царе, године твога живота нису достојне твога царства, и дани живота твога потамниће према беди Стевановој, кога је као неко веома скупоцено благо стекла наша обитељ, па не само ми него и цео

владика хумски. То је Руварац тако написао по свој прилици стога што је видео неслагање између причања у биографији Даниловој где се каже: „...и по његовом врџмени прѣстави се прѣво речени архиепископ Савва његово мѣсто постављенъ бысть Никодимъ архиепископъ, сѣмоу же господиноу моему дастъ благочестивыи краљъ епископию хльмскоу“, и причања у биографији Стевана Дечанскога где се каже да је Данило живео у Светој гори после пошто је Никодим постао архиепископом. Али из речи у биографији Даниловој: „И тамо у (Хуму) њмоу (реч је о Данилу) живоуштоу, по молѣ врџмени присѣль смъртноуе разлоучение христолубивоу краљу Оурошоу“ види се јасно да је Данило као владика живео у Хуму до дана смрти краља Милутина када се десило на краљеву двору. (Дан., Животи, стр. 361—62.).

Сем тога и одборска секција за грађев. одељење оцењујући пројект програма општ. радова за ову годину, дала је мишљење, да нити је прека потреба нити се има могућности за калдрмисање ове улице.

С тога предлаже да се преко овог предлога грађев. одељења пређе на дневни ред.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да се преко овога предлога грађев. одељења за калдрмисање Охридске улице пређе на дневни ред пошто за извршење овога посла не стоји неодложна потреба нити се за то има могућности.

XV

По прочитању извешћа економног одељења Абр. 1128, о држаној другој лицитацији за давање под закуп права узимање бобичавих свиња које се кољу на кланицама општинским, а од којих се дезинфиковано месо и сланина употребљава за прављење сапуна, — одбор је решио:

Да се позове и хемијско-техничко друштво, да ако хоће даде цену, па да општ. суд решењем својим уступи ово право ономе који је дао највећу цену.

РЕДОВНИ САСТАНАК

7 фебруара 1903 год

Председавао заступник председника општине кмет г. Владимир Лацковић. Од одборника били: г. г. Јован Смедеревац, Богоје Јовановић, Милош Валожић, Св. Јанковић, Дим. Наумовић, Т. Цинцар-Јанковић, Мих. М. Ђорђевић, С. Авријел, Живојин М. Перић, С. М. Веселиновић, В. С. Живковић, Р. Драговић, К. Теодосијевић, Петар Новаковић, М. Штрбић, Ј. Константиновић, М. О. Петровић, Др М. Леко, Урош Благојевић, Лазар М. Матић, А. Ј. Аксентијевић, Др М. Радовановић, М. Кљидис, Милов. Милековић, Милан Димић, Никола И. Димитријевић, Ђорђе Н. Петровић, и Д. Тадић.

Деловођ, Мих. М. Марјановић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане трећег фебруара тек. године и примљен без измена.

II

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић изјављује, да је у прошлој седници, кад је прочитан

онај славни град!“ И исприча Милутину много што пита о Стевану, и рече му да је себе толико оштетио што га је удалио од себе, колико је користио Андронику, јер га је Стеван научио да очисти земљу од јеретика. „Него ако ме хоћеш послушати, — вели Цамблук да је говорио игуман краљу Милутину — о добру ти саветујем: врати са чашћу к себи онога који је достојнији нечега више него што су човечје почести.“ Тада се Милутин одлучи да поврати Стевана.¹

И ако је Руварац мислио (а можда и сада мисли) да је све ово „калуђерско казивање“ или „проста измишљотина“,² ипак није у свему баш тако. Ако је Цамблук измислио све оне појединости у разговору између краља Милутина и игумана, не може се рећи да је он измислио и ово посланство Андрониково; шта више не би то била никаква досетка Цамблакова што је рекао да је међу царевим посланицима био и онај игуман манастира светог Пандократора, у коме је — како Цамблук мисли — био Стеван затворен. Све и да

¹ Гласник XI, стр. 61—62.

² „Но ја бих рекао — вели Руварац — да је цело казивање о посланству игумана пандократорског само „калуђерско казивање“ или „проста измишљотина“ игумана Григорија као год што је проста измишљотина казивање исто игумана о томе, како је наш Стеван наговорио цара Андроника да истера јересеначелника Варлаама и његове присталице.“ „Вила“ за 1865 год. стр. 467.

записник одлука претпрошлог састанка био за бележио, да на исти записник учини примедбу на одлуку којом је одобрен кредит за исплату неисплаћених рачуна за ранију годину, али да је случајно заборавио да том приликом учини ту примедбу. Па кад том приликом није ту примедбу учинио хоће сада то да учини.

Кад је донесена та одборска одлука одобрена је кредит од 36000 динара као што се сећају и многи од госпоне одборника који су тој седници присуствовали, међу тим у записник је стављена сума од 85000 динара. Пита председништво зашто је тако урађено.

Одборник г. Ђоржа С. Живковић као члан конференције, која је држана пре доношења поменуте одлуке хоће да објасни како је ова ствар текла.

Заступник председника општине пре него је изнео ову ствар на решење одбору сазвао је био једну одборску конференцију, ради оцене и проучења те ствари. Том приликом конференцији је изнео на преглед неисплаћене рачуне за ранију годину за суд, водовод и трошарину по једном списку у 36000 динара и по два реферата грађев. одељења у суми око 40000 динара. Имало је у главном да се реши хоће ли се ти рачуни исплатити на терет буџета за ову годину или из нарочитог кредита јер се исти рачуни морају исплатити, пошто је роба по истима примљена. Пошто је одбор одлучно противан одобравању накнадних кредита за ову годину што би неминовно дошло, да су исти рачуни исплаћени на терет буџета за ову годину, то је конференција изјавила мишљење, да се за исплату рачуна из раније године одобри нарочити кредит. То мишљење конференције саопштио је одбору приликом решавања ове ствари као и мотивацију саме одлуке, што је и усвојено. Почело се било да чита редом шта се и коме из тога кредита има платити и пошто је прочитан списак рачуна за суд, водовод и трошарину стало се, ма да је заступник том приликом саопштио да има неисплаћених рачуна и за грађевинско одељење за ранију годину. Сам је разумео да је одбор усвојио мотивацију конференције на наравно и суму коју ти рачуни износе и једну до две хиљаде дин.

није у том посланству био који калуђер без којих је уосталом ретко било које по, сланство од владоца владоцу у средњем веку, ипак био је неко који је знао за Стевана. Сем тога, да Цамблук ово посланство није измислио, има и јачих доказа. Кантакузен прича да је године 1320 био у Цариграду Милутинов посланик калуђер Калиник, који је у име Милутиново тражио од Андроника да поврати две хиљаде војника које му је овај био раније послао.¹ Стога је оправдано узети да је Милутин ову војску послао Андронику 1319 године, му је када долазило оно посланство о коме прича Цамблук, те и према томе Стеванов повратак пада у Србију или исте — 1319 — или почетком 1320 године. Време се Стеванова повратка не може према до сад познатим подацима приближније одредити.

4. О самом повратку Стеванову најопширније се прича у родослову, а сем тога нешто прича и Цамблук. Овај прича да је Милутин, кад је чуо да игуман онако говори о Стевану, рекао: „Нека буде како Бог хоће и како си ти рекао, часни оче,“ — па нареди одмах некима од својих људи

¹ Cantacusenus, Historiarum libri IV. Cura Ludovici Schoppeni. Ed. Bonn., lib. I, cap. 8, p.35—36. Кантакузен прича да је Калиник био у Цариграду након смрти Андроникова сина Михаила IX Палеолога, који је умро 12 октобра 1320 године.

више, да се случајно не би предмет поново износио на решење, ако би се појавио још који рачун.

Одборник г. Раденко Драговић изјављује, да је разумео, да се тражи издатак од 36000 динара.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић изјављује, да није тражио објашњење од одборника г. Боже Живковића већ од заступника председника општине. Тражи да му заступник, председника општине даде тражено објашњење.

Заступник председника општине даје тражено објашњење у смислу изјаве одборника г. Живковића. Даље изјављује, да је поменута одборна одлука у смислу овереног записника усвојена и да о њој сада не може бити речи тим пре што је општ. суд за исту као такову прибавио и надлежно одобрење. И самом господину министру кад му је општ. суд ту одлуку доставио на одобрење изгледала је ова сума велика, те му је општ. суд морао, да шаље све рачуне на које се тај кредит односи на увиђај. И тек кад је г. министар прегледао ове рачуне одобрио је кредит. Ако ко од госпде одборника хоће да се лично увери да ти рачуни износе толику суму може у свако време и сам прегледати ове рачуне.

Одборник г. Јован Смедеревац такође излаже како је текла ова ствар у конференцији и одборској седници, потврђујући наводе одборника г. Живковића и заступника председника општине.

Одборник г. Манојло Кљидис сматра, да је безпредметно о овој ствари сада говорити, кад је та одборна одлука усвојена у седници државној за седницом у којој је иста одлука донесена на шта више већ и надлежно одобрена. О одлукама донесеним у једној седници може се говорити у седници за њом, а никако у будућим, јер би таква пракса далеко одведа.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да се пређе на дневни ред.

III

Одборник г. Божа С. Живковић из прочитаног записника види, да је одбор по предлогу одборника г. Ђорђа Петровића у прошлој седници решио, да се пређе на дневни ред преко предлога грађев. одељења за калдрмисање Охридске

да заједно са игуманом иду у Цариград, а Андронику поручи да му пошаље сина. Андроник се овоме веома обрадовао, призвао к себи Стевана, па га је грлио и љубио са многим сузама испратио у Србију, обдаривши га многим даровим, што он све даде манастиру у коме је био. Тако исто са великом тугом у срцу испратила су Стевана и браћа тога манастира. Кад је дошао у Србији и у место у коме је боравио краљ Милутин (јамачно у Пауне), овај га позове к себи, и прими га веома радостан, и љубљаше га огрезао у сузама. Потом му да на управу неки крај у Диоклицији („вѣ некоторымъ диоклитисцѣ мѣстѣ“ — у Зети), а сина му Душана задржи код себе.¹

Много се друкче о томе прича у родослову:

„Докле је овај син превисокога краља Уроша, који се звао Стеван, дуго тамо у Цариграду живео, није се надао да ће му ико помоћи, сем јединога Бога, који је прибежиште свима патницима, јер је пророк рекао: „Покажи господу шта те мучи и он ће те прихватити.“ И будући у такој беди, са великом тугом у срцу написа писмо пуно љупких речи, и пошаље га овоме господину моме (владици Данилу) који је тада био у Светој гори, у дому пресвете Богородице, у манастиру Хи-

улице. Том приликом г. Петровић је бранио свој предлог наводећи, да у истој улици нема само неколико кућа и да с тога није потребно исту улицу калдрмисати.

Пошто г. Петровић није још дошао у данашњу седницу задржава право, да се шњиме објасни по овој ствари и да докаже да стоји потреба калдрмисања ове улице.

Одбор је примио к знању ову изјаву одборника г. Живковића.

IV

Одборник г. Јован Смедеревац наводи да Милош Ђурић, олд. ливерџија, зида механу на сред рејонског пута преко од фабрике монопола дувана и да ће тиме оштетити општину, пошто ће му она морати за поменути пут да одкупије доцније исту зграду. Пита председништво је ли му то познато и је ли му познато ко је Ђурићу то одобрио и ако му је познато, онда шта је општ. суд предузимао да томе стане на пут.

Заступник председника општине изјављује, да му није познато, да је именовани добио дозволу за подизање ове грађевине и да исту подиже. Извидиће ту ствар и поступити по закону.

Одбор је примио к знању ове изјаве одборника г. Смедереваца и заступника председника општине.

V

Одборник г. Јован Смедеревац изјављује да се опет подижу грађевине ван варошког рејона без надлежног одобрења. Прошле године уложио је протест противу тога на ништа није било поможено. Известао се је у грађев. одељењу Управе града Београда, да ли су лица која те грађевине подижу добила од њега као надлежног одобрења за подизање тих грађевина па је добио одговор, да та лица нису добила надлежно одобрење за подизање тих грађевина. Дознао је да је један члан кварта издао 150 дозвола за подизање ових грађевина. Тражи да се најенергичније стане на пут подизању ових грађевина без надлежног одобрења и противно постојећем закону, јер ако се то не учини општина ће претрпети недогледне штете.

ландару, живећи засебно ради усамљености, — и замоли га говорећи: „Господине мој и оче, погледај сузе моје и уздисање и патње срца мога: јер сам овде као погребен мртавац; не видим бела света нити лика онога који ме је створио. Умуче ми грло од многа плача и вапаја, а нема никога ко би ми се смиловао, будући сам туђ међу туђима и стран међу странама. Стога узми на ум сузе моје жалости коју није лако исказати, па подигни са собом сабор свечасних отаца Свете горе, који ти је господ даровао, па похитај и замоли господина мога и родитеља за мене недостојна: да не тера до краја са својим гневом на мене, те до свршим са животом у туђини. Разборитим и љупким речима твојих беседа наговори његово превисоко име да ме доведе у своју државу коју му је бог даровао. Ево сам, овде као роб заробљен или кривац за велико зло, одведен у ропство и предан у туђе руке. Али ипак не налазим места речима којима бих се правдао да нисам скривио за оваку осуду. Браћа моја, и другови и ближњи моји, наслађујући се мојом милошћу, заведоше ме лукавим речима, и спуташе ноге моје, и створише ми ово, те постах наружен као и онај који — њима на подсмех — не хтеде слушати свога родитеља...“

„Кад је ову молбу послао овоме преосвештеноме (Данилу), овај мој господин,

Заступник председника општине објашњава ко и у коме случају одобрава подизање грађевина ван варошког рејона. Општ. суд ће предузети све могуће мере да се подизању грађевина ван варошког рејона без надлежног одобрења стане на пут.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић не зна зашто је одборнику г. Смедеревцу чудно што грађани ван рејона подижу грађевине.

Зашто грађани у рејону да могу подизати грађевине, а да грађани ван рејона, који носе исте терете које и они у рејону не могу исте подизати. Сваки који има имања може да га ужива како за сходно нађе, а они пак који имају имања ван варошког рејона, а плаћају трошарину морају имати сва права која имају они који имају имања у рејону.

Заступник председника општине изјављује, да за подизање зграда ван рејона постоји закон, по коме се морају управљати имаоци имања ван варошког рејона.

По саслушању тога, — одбор је примио к знању ове изјаве одборника г. г. Смедереваца и Цинцар-Јанковића и заступника председника општине.

VI

По прочитању акта VII београд. пуков. окружне команде АБр. 300, — одбор је изјавио:

Да Стеван Христић, бив. кафеџија нема удобности и услова за држање коња за сина му Јована Христића.

VII

По прочитању акта одељака Управе града Београда, АБр. 1166, 1178, 1201, 1236, 1250, 1251, акта начелника ср. врачарског АБр. 1168, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су му непознати: Јован Лазаревић, келнер, Вељко Аћимовић, љеваџија код Албаније, Светозар Гавриловић, штампар, Марија Сабо, служавка, Мирко Милошевић, келнер, Милосав Ђорђевић келнер, Аксентије, Чоловић, бив. чувар осуђеника и Сибин Младеновић, бив. ноћни

примивши речи у том писму, одмах са свом душом прихвати ту молбу не хотећи презрети болове срца његова; сети се колико му раније мио беше, док се није раздвојио од свога родитеља превисокога краља. Имајући на уму такве врлине његове, његову непритворну љубав, похита да му помогне; призва к себи свечасне, преподобне и достојноимените калуђере светогорске, и у име господње саставише сабор. Докле су се они међу собом договарали у духовним беседама, овај мој господин, научен од Бога и укрепљен разумом од духа светога, смишљено и разумно саветова се са њима, и показа им шта му је писано. Наговоривши их многим разборитим речима, изабраше неколико од тих свечаних калуђера светогорских, и послаше их превисоком краљу Урошу, саставивши писмо од врло разборитих и дивних речи, како би га могли придобити за своје молбе, молећи га за његова христољубива сина. Тако исто написах молбу просвећеноме архијепископу Никодиму да се и он са овим посланицима потруди до побожнога краља.

(Наставиће се)

¹ Гласник XI, стр. 62—63.

стражар; да су доброг владања и доброг имовног стања Михаило Јовановић, каф. код Албаније, и Коста Дада трг. оvd.; да је доброг владања Славко Михаиловић, син Михаила Јовановића, а да му је отац доброг имовног стања и да је доброг владања и сиротног имовног стања Тоша Ђорђевић, кафеџија.

VIII

Заступник председника општине износи одбору на мишљење молбе: Маре удове поч. Милана Николића, бив. царин. служитеља и Ж. Леонковића, оvd. којима траже уверење о породичном односу.

По прочитању тих молби СтБр. 373 и 491, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима могу дати тражена уверења о породичном односу.

IX

По прочитању акта Управе града Београда АБр. 1186, 1215 и 1254, којим спроводи одбору и суду на мишљење молбе: Петра Тодоровића, каф. којом моли да се прими у поданство са женом Персидом и малолетном децом: Живојином, Даницом, Ружицом, Милицом као и децом брата му пок. Младена Тодоровића, умрлог у Обреновцу 1895 год. и то: Христином и Дивном, који их издржава; Тодора Савковића црквењака Саборне беогр. цркве, који моли да се прими у поданство са женом Софијом и малолетном децом: Милорадом, Љубицом и Славком; Душана Николића, који моли да се прими у поданство, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима може учинити по молби, ако томе не стоје на путу какве друге законске сметње.

X

По прочитању акта старешине цркве св. Вазнесенске АБр. 1154, — одбор је решио:

Да стараоци цркве св. Вазнесенске буду у 1903 години и то главни г. Јермија Миљивојевић, трговац, а спомоћни Милосав Мишић, бакалин и Рајко Поповић, трговац.

XI

По прочитању молбе Николе Ковачевића, магације АБр. 1082, којом моли да се ослободи од присутничке дужности; одбор је решио:

Да се молилац ослободи од присутничке дужности, а да на његово место буде присутник при ислеђењу кривичних дела у кварту савамалском за 1903 год. Лазар Т. Пољаковић, бакалин.

XII

На предлог грађевинског одељења АБр. 902, — одбор је решио:

Одобрава се општинском суду да може у овој години по добивеном зато надлежном одобрењу утрошити суму у хиљаду четири стотине педесет динара на терет општине готовине за сондирање земљишта на коме је отпочето подизање дорћолске цркве.

XIII

По прочитању акта г. министра финансија АБр. 1243, којим тражи да општ. суд нађе локале у кварталима палилулском, дорћолском и савамалском, у које ће се сместити порески одсеци за те квартове, — одбор је решио:

Овлашћује се одборска секција за економат да у споразуму са управником београдског пореског одељења изнађе и узме

под закуп зграде за ову потребу, ако се за то не буду могли употребити који од локала у које су смештени полицијски квартави.

XIV

На предлог општинског суда АБр. 4612/902, — одбор је решио:

Одобрава се општинском суду да може у овој години по добивеном зато надлежном одобрењу а на терет вишка трошаринских прихода утрошити суму од (90.000) деведесет хиљада динара за калдрмисање св. Никољског (житног) трга.

За извршење овога посла није потребно одобрење општинског збора у смислу тач. 3. чл. 33. зак. о општ. од 21 марта 1902 г., пошто је извршење овога посла одобрено решењем општ. одбора од 27 новем. 1901 г. АБр. 10.961, сходно тада постојећем закону о општинама по коме за извршење овога посла није било потребно одобрење од општинског збора.

XV

По прочитању извештаја комисије за избор места за подизање основне школе на Савинцу и осталих акта истог предмета АБр. 9787/902 а после потребног обавештавања, — одбор је решио:

Да ужи одбор, у који да уђу заступник председника општине и одборници г. г. Тома Цинцар-Јанковић, Јован Смедеревац и Манојло Кљидис, ступе у ближи споразум о цени и погодбу са сопственицима имања која је комисија предложила као најзгоднија за подизање савиначке школе па о томе одбору извештај поднесу.

XVI

По прочитању молбе г-ђе Софије Окановић, АБр. 6343. за размену земљишта, одборске одлуке од 8 октобра 1902 г. АБр. 7650 и извештаја комисије која је ступала у ближи споразум и погодбу са молиљом АБр. 7650; — одбор је решио:

Да се ова молба г-ђе Окановић одбаци, пошто општини није потребно земљиште, које јој молиља нуди а то земљиште има довољно простора по закону за подизање грађевине на истом.

XVII

По прочитању процене АБр. 1240 општинског имања које се има додати имању Јанка Гинића, оvd. каф., које лежи у бари Венеџији у новој улици, која се има просећи од железничке станице до фабрике дувана, — одбор је решио:

Да се усвоји ова процена већине и да се имању Јанка Гинића, оvd. каф., које постоји у бари „Венеџији“ у новој улици, која се има просећи од железничке станице до фабрике дувана према приложеном протоколу експропријације и регулације, арондише две стотине двадесет пет кв. десиметра општинског земљишта, постојећег пред овим имањем Гинића а по процењеној вредности од четири динара по квадратном метру, — дакле пошто општини положи процењену вредност истог земљишта у хиљаду сто осамдесет и један динар.

XVIII

По разматрању акта која се односе на експропријацију имања г-ђе Љубице жене г. Стевана Луковића, почасног ђенерала за регулацију и просецање Влајковићеве улице АБр. 11308, — одбор је решио:

Да ужи одбор, у који да уђу заступник предс. беогр. општине и одборници г. г. Јован Смедеревац, Коста Др. Ризнић и Соломон

Азријел, ступи у ближи споразум и погодбу са г-ђом Луковићком о размени земљишта и накнади разлике вредности истих.

XIX

На предлог општинског суда, — одбор је решио:

Овлашћује се општински суд, да у име општинског одбора овласти у смислу тач. 6 чл. 84 закона о општинама г. Косту Петровића, општинског заступника, да може у име београдске општине регулисати са управом фондова дуг, који београдска општина има да прими на себе као купац имања г. Петра Петровића оvd. бравара, и о томе закључити поравнање са управом код првостепеног суда за варош Београд.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске на основу наређења VII пуков. окр. команде од 6 марта 1903 г. Бр. 2114 саопштава ради знања грађанима београдским — следећу наредбу, која гласи:

Наредба бр. 17

КОМАНДАНТА ДУНАВ. ДИВИЗ. ОБЛАСТИ

10 фебруара 1903 год., Београд

I

Командант VIII пуков. пуков. окружне команде актом Бр. 1812 од 6 овог месеца доставио ми је: да је старешина задруге — отац регрута Аксентија М. Стојановића — Милан Стојановић, тежак из В. Поповца, среза млавског окр. пожаревачког, молбом својом од 2 јануара тек. године молио да се његовом сину Аксентију који се је имао са осталим регрутима упутити у кадар 15 јануара — одложи ступање до 19 јануара ове године те како би се за ово време могао венчати. На ову његову молбу ја сам решењем мојим Бр. 63 од 7 Јануара одобрио, да се Аксентије не упућује одмах, већ 31 јануара тек. године, и ово му је решење саопштено преко суда општине В. Поповићске.

Па како се регрут Аксентије није означеног дана јавио у команду, нити га је отац Милан као старешина задруге упутио на време, а то је требао да учини, то је од стране суда општине В. Поповићске 31-ог овог месеца регрут Аксентије упућен стражарно у команду.

За изложену кривицу, а на основу чл. 12. закона о устројству војске став први, казнио сам Милана Стојановића, земљорадника из В. Поповца као старешину задруге са 100 динара у корист касе војног министарства. Ако Милан неће или не може да плати горњу суму новаца, онда да издржи десет дана затвора.

II

Казну ову да командант одмах изврши и о извршењу ме извести.

III

Наредба ова да се саопшти свима општинским властита а ове свима мештанима на територији дунав. дивиз. области.

Командант, почасни ађутант Н. В. Краља пуковник

Дим. Никодић с. р.

Од суда београдске општине 30 марта 1903 год. ОВБр. 788, Београд.

Н А Р Е Д Б А

Решењем општинског одбора од 10 јануара т. год. АБр. 266, концесија за чишћење нужника и помијара за годину 1903-ћу, 1904-ту и 1905-ту уступљена је Димитрију Стојановићу, под условима, у којима су прописане санитарске-полицијске мере.

Ово решење одобрио је г. министар унутр. дела у смислу чл. 152. зак. о општинама, и исто је постало извршно и према осталим концесионарима.

Према томе, нико други нема права обављати овај посао сем поменутог концесионара.

С тога суд општине београдске у интересу здравља београдског становништва, а на основу чл. 89, 92 и 93 тач. 1-ве зак. о општинама и §. 326 крив. закона са допуном од 13 маја 1902 год. наређује:

Да у реону и атару општине београдске, нико несме износити нужничку нечистоћу, сем концесионара Димитрија Стојановића.

Ко противу ове наредбе буде поступио, биће кажњен са 50 до 150 динара новчане казне у корист општине касе.

Од суда општине београдске 18 фебруара 1903 год. АБр. 1721, Београд.

На основу чл. 152 закона о општинама и објашњења господина министра унутр. дела од 24 априла 1902 год. ПМ 8966 управа града Београда одобрава наредбу суда од 18 фебруара 1903 год. АБр. 1721.

М 7655

4 марта 1903 год.

Београд

Управник Београда

Б. Маршићанин.

Суд општине београдске објављује ову наредбу грађанству београдском, ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 8 марта 1903 год. АБр. 2296, Београд.

Н А З Н А Њ Е

Ставља се на знање београдском грађанству, да је концесија за чишћење нужника и помијара у реону и атару београдском за 1903-ћу, 1904-ту и 1905-ту годину, уступљена Димитрију Стојановићу, оvd. под прописаним условима, а по решењу општ. одбора АБр. 266.

Концесионар има права за чишћење нужника и помијара наплаћивати по 6 дин. од извађеног једног кубног метра или 0-30 пара дин. од акова.

Пријаве за чишћење треба слати непосредно концесионару у улици „Душановој“ бр. 84 кафана „Жабарац“ а у поновљеном случају (ако се концесионар позиву не одазове) економском одељењу општинском.

Концесионар је дужан, по реду примљених пријава, предузети чишћење најдаље за три дана, од дана пријаве.

Чишћење се врши искључиво ноћу.

Сваку неисправност концесионара или његових слугу у вршењу овог посла, ваља достављати економском одељењу општине.

Од суда општ. београдске 10 марта 1903 год АБр. 2296 Београд.

О Б Ј А В А

Чланом 11-тим тач. 14-том закона о уређењу санитарске струке и о чувању народног здравља прописано је, да се сва стока намењена за клање и храну људску мора лекарски прегледати, и преглед у граду Београду редовно врше општински марвени лекари.

Али суд општински има уверења, да поједини грађани, на кријумчарски начин посеведневно уносе у варош месо са стране — са козара или оближњих села — које није лекарски прегледано.

Како такви поступци тих грађана могу изазвати рђаве последице по здравље, суд општине града Београда позван чланом 93 закона о општинама, да се стара о здрављу људи у својој средини и да строго спречава и одклања све оно што би томе могло шкодити на основу § 326. кривичнога законика издаје ову наредбу

1, Забрањује се уношење у Београд свежег меса без уверења марвеног лекара да је исто здраво;

2, Ко се ухвати да је са стране донео у варош свеже месо, а не буде испунио услове тач. 1-ве ове наредбе, казниће се по § 326. кривичног закона од десет до сто педесет динара или од једног до двадесет дана затвора.

3, Ова наредба, коју је и Управа града Београда одобрила својим писмом од 24. фебр. 1903. год. Бр. 7673, почеће важити од данас, а казна ће се примењивати од 15. марта ове год.

Од суда београдске општине 6. марта 1903. год. КБр. 336, Београд.

О Б Ј А В А

На основу решења суда општине београдске од 13 марта ове год. држаће се јавна лицитација за набавку камена за калдрмисање Бачванске улице у канцеларији грађевин. одељења општинског на дан 18. марта ове год. од 10 сати пре подне до 12, када ће се и закључити.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 150 динара и то у готовом, вредећим државним папирима или интабулацији.

План и предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 13 Марта 1903. год. ГМ 36.

О Б Ј А В А

На основу решења суда општ. београдске од 10 марта ове год. држаће се јавна лицитација за **оправку ћуприје на крагујевачком друму** у канцеларији грађев. одељења општинског а на дан 27 марта ове год. од 10 сати пре подне до 12, када ће се и закључити.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 100 динара и то у готовом, вредећим државним папирима или интабулацији.

План и предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 14 марта 1903 год. ГМ 838.

О Б Ј А В А

На основу решења г. министра грађевина од 13 марта ове год. М 1682 држаће се јавна лицитација за **израду маказама у Таковској улици** у канцеларији грађевин. одељења општинског на дан 26 марта ове год. од 10 сати пре подне до 12, када ће се и закључити.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 300 динара и то у готовом, вредећим државним папирима или интабулацији.

План и предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 15 марта 1903 год. ГМ 935.

КЊИЖЕВНИ ПРИКАЗ

Нова Искра, свеска за фебруар ове године изашла је са следећим садржајем:

У Министарству (праи дан). Из Тасина Дневника. Писме Таса Миленковић. — *Зашто си ме креш'о?* Песма Борскога. *Прича вллова.* Песма Душана С. Ђокића. *Ана, жена Немањина и мајка Светог Саве.* Написао проф. М. Вукићевић. * * Песма. Влад. Станимировића. *Фаши-султан.* Приповетка. Написала Јелена Јов. Димитријевића (наставак). *Цвета* (по француској песми). Миливој. *Генералова кћи.* Роман. Написао И. Н. Потапенко (наставак). *Листини* (Песме у прози, приче, импресије): 1. Слика с мора: а), Дервиш-просјак, б), Живот. Написао Велимир Рајић. 2. Естетика (Марко Саболчка), 3. Чезња (Лудвик Јакобовски). *Наша писма:* Са Буковчеве изложбе у Бечу, од Зорислава. *Уз наше слике.* Хроника (Наука, Разно). *Библиографија.*

Слике: Луна (сликао Х. Каулбах). — Народна коло у Брају (1879). — Зора (сликао Гвидо Рени). — Југовина (сликао Т. Васиљев). — Аполо са китаром. — Црквена слава у Брзој Паланци. — Кнез Милошев конак у Крагујевцу. — Краљевски летњиковац у Такову. — Крај пута (фотогр. снимио Др. Марко Николић). — Римљанин.

Нашим претшлагањима

Молимо претплатнике нашега листа који нису за прошлу годину измирили претплату, да изволе исту што скорије измирити.

Претплату у Београду прима уредник, а иста се може положити и разносачима листа на признаницу његову.

Претплатници из унутрашњости могу положити претплату код поште.